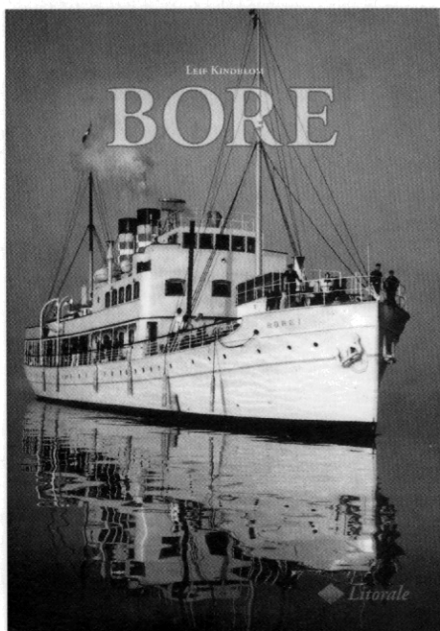

Ruotsin-liikenteen pioneeri sai oman kirjan

Leif Kindblom: Bore – Nordanvinden mellan Finland och Sverige. Litorale, Espoo 2007. 165 sivua. ISBN 978-952-5045-28-4.

Kuka kumman *Leif Kindblom*? Hän on ruotsalainen, joka itsekin ihmettelee, ettei kukaan, suomalainen, ole jo kirjoittanut kirjaa legendaarisesta matkustajalaivasta **Bore I**:stä.

Kindblom on taustaltaan ravintoloitsija. Hän on innostunut matkailusta ja kirjoittanut siitä jopa kirjan. Tällä taustalla saattaisi epäillä, että yksinomaan **Bore I**:tä käsittelevästä kirjasta olisi tullut kepeä huitaisu laivahistoriaan.

Epäilyksiltä katkaisee siivet Kindblomin sanat kirjan alkulehdellä, jossa hän esittää erityiskiitoksen ohjauksesta arkistojen käyttöön ja asiataarkastuksesta *Kasper Westerlundille*, Sjöhistoriska Institutet vid Åbo Akademin intendentille.

Bore – Nordanvinden mellan Finland och Sverige ei ole pelkkä kuvaus höyrylaiva **Bore I**:n värikkäistä vaiheista vuosilta 1898–1961, vaan sen viitekehystenä on koko matkustajalaivaliikenteen historia Tukholman ja Turun sekä Helsingin välillä ja siihen vaikuttaneet yleiset poliittiset ja yhteiskunnalliset tekijät 1800-luvulta 1960-luvulle.

Bore ykkösen on pikemminkin kirjan punainen lanka. Pitkän purjehdusuransa aikana se ehti kokea kaikki historialliset muutokset, kuten kaksi maailmansotaa ja Suomen vapaussodan.

BORE I:N VAIHEET Kindblom on selvittänyt melko perusteellisesti arkistoista löytyneiden dokumenttien avulla. Muutamia parhaita ja tarkimpia kuvauksia

ovat aluksen neitsytmatka tammikuussa 1898 ja kohtalokas karilleajo uudenvuodenyönä 1899–1900. Onnettomuuden seurauksena alus makasi merenpohjassa toista vuotta. Myöhempien haverien osalta sama tarkkuus jatkuu, joskaan tietojen hankkiminen ei liene ollut yhtä vaativaa.

Toisaalta ihmetyttää, miksi joidenkin oleellisten asioiden selostaminen on jäänyt vajavaiseksi. Olisi odottanut, että Kindblom kertoo tarkasti laivan vesillelaskusta Helsingörissä, sen kastamisesta ja siitä, kuka oli aluksen kummina. Hän kuittaa tämän Suomen talvimerenkulun kannalta tärkeän tapahtuman mainitsematta edes päivämäärää toteamalla vain, että ”uuden laivan nimeksi tuli s/s *Bore*”.

Laivan dramaattisen palamisen ja uppoamisen kuvaus huhtikuussa 1918 Hangossa jää myös epäselväksi, sillä kirjoittaja mainitsee tuhon syistä vain tähän tapaan: ” – räjähdysten syyt eivät kokonaan selvinneet.” Olisi ollut aiheellista kertoa ainakin se, millaisia eri teorioita asiasta esitettiin.

EHKÄ KUITENKIN PARASTA hätäiselle lukijalle on kirjan monipuolinen ja paljon kertova kuvitus. Laivaa uusittiin useamman kerran, ei pelkästään kahden konstrukttiivisen kokonaisuuden jälkeen. Ulkonaiset muutokset tulevat lukijalle selviksi erinomaisen kuvituksen ansiosta. Joukossa on todellisia kuvaharvinaisuuksia, kuten kuva *Boresta* yli vuoden pohjassa maattuana ja pinnalle nostettuna vuodelta 1901.

Kirjan tekijä on kaiketi kustannussyistä päätenyt mustavalkoiseen kuvitukseen. Värit olisivat elävöittäneet varsinakin mainosplakaattien kuvia.

Hieman jää myös ihmetyttämään, ettei kuvissa ole yhtä poikkeusta lukuun ottamatta lainkaan mainittu kuvälähdettä eikä kuvaajan nimeä. Olisi esimerkiksi ollut reilua, että heti kirjan alussa olevan **Bore**-maalauksen yhteydessä olisi mainittu tekijän, SLHY:n perustajan *Erkki Riimalan* nimi.

Ainoa maininta kuvien alkuperästä on esipuheen lopussa, jossa kirjoittaja kertoo kuvien olevan peräisin joko Åbo Akademin Sjöhistoriska Institutetin tai hänen omista kokoelmistaan. Epäselväksi jää, mitkä kuvat ovat mistäkin.

Kaiken arvostelun jälkeen on sanottava, että tekijä on onnistunut työssään kohtuullisen hyvin, kiitos *Kasper Westerlundin*.

Matti Pietikäinen